

[Kristen Østergaard.]

ningsbestemmelser, som også de foregående talere omtalte, vil jeg gerne anføre, at der i venstre er betænkeligheder ved disse; men venstre mener trods disse betænkeligheder, at når der gennemføres en lovgivning med så vidtgående rådighedsindskrænkninger, som tilfældet er her, må samfundet handle på rimelig vis over for de borgere, der påviselig er blevet urimeligt ramt af bestemmelserne. Samfundet kan anstændigvis ikke være andet bekendt. Endvidere er det nødvendigt og i alles interesse, finder jeg, at lovgivningen på dette område i enhver henseende er i overensstemmelse med grundlovens § 73. I modsætning til hr. Kaj Andresen mener jeg, at dette næppe ville være tilfældet uden erstatningsbestemmelser. En anden ting er, at venstre er interesseret i, at disse erstatninger bliver så små for samfundet som overhovedet muligt, og derfor ser venstre gerne, at de nye byzoner, første gang de afgrænses, gøres så rummelige som muligt, ikke alene for at imødekomme den almindelige fordring om øgede bebyggelsesmuligheder, men også for derigennem at reducere erstatningsproblemet for det offentlige.

Med henblik på at reducere engangs-erstatningerne kan boligministeren også om nødvendigt gøre brug af bestemmelserne i lovforslagets § 13. I den forbindelse er jeg også i modsætning til hr. Kaj Andresen; jeg finder nemlig, at denne paragraf kan være meget nødvendig i den kommende tid.

Erstatningsproblemet må endelig ses i lyset af, at det er en engangsforanstaltning, der faktisk er billig for samfundet set i et langtidsperspektiv. Så vidt jeg kan se, vil det blandt andet medføre, at samfundet for fremtiden ikke behøver at ofre så store erstatningssummer på fredninger, som tilfældet har været hidtil, fordi det offentlige gennem denne lovgivning får en fast hånd om bebyggelsen i det åbne land, hvorved de nødvendige naturfredningsmæssige hensyn må kunne tages.

Sluttelig vil jeg sige, at venstre anbefaler forslaget til lov om by- og landzoner, og at det samme gælder forslag til lov om ændring af byplanloven og forslaget til lov om ændring af landsbyggeoven, som er konsekvenser af det første lovforslag. Jeg vil håbe, at lovforslagene må få en let gang

gennem udvalget og hurtigt blive til lov, således at samfundet kan se hen til, at de store formål, der er angivet i § 1, kan blive til virkelighed til gavn for hele befolkningen i fremtiden.

Svend Haugaard: Det er meget glædeligt, at den udsættelse af jordlovgivningen, der skete ved det efter min mening meget uheldige resultat af folkeafstemningen i 1963, nu er forbi. I glæden herover skal jeg undlade at komme med nogen form for bitre kommentarer om den skade, der er sket ved udsættelsen, og i stedet notere det positive, at der nu er betydelig udsigt til enighed, så vi kan komme meget vidt i bekæmpelsen af urimelig jordspekulation og få en hensigtsmæssig byplanlægning, sikring af naturskønne landskaber og ordnede forhold for byggeri i landzoner. Ganske vist bliver det nok ikke i udvalgsarbejdet sød musik det hele, men det glæder mig da, at hr. Kaj Andresen var positivt indstillet over for dette udvalgsarbejde.

Lovforslaget om by- og landzoner er en meget vigtig og afgørende del af den samlede jordlovgivning, hvoraf vi allerede har behandlet lovforslaget om naturfredning, og en række lovforslag vil følge hurtigt efter. Det radikale venstre vil gerne understrege ministerens bemærkning om, at der skal bidrages til en standsning af stigningen i grundpriserne, til modvirkning af jordspekulationen — man kunne måske næsten føle trang til at sige det endnu stærkere: at vi ønsker et stop for jordspekulationen — endvidere til en styrkelse af lands- og egnsplanlægningen samt en forenkling og en decentralisering af administrationen.

Jord er jo en begrænset vare; vi bliver flere, der skal bo på den jord, der er, og derfor bliver jorden mere efterspurgt. Også på grund af byernes udvikling samt den øgede trang i befolkningen til at søge ud i naturen skabes der en ekstra efterspørgsel. Det radikale venstre er principielt modstandere af, at enkelte personer tager store fortjenester hjem på grundlag af noget, der er skabt af en samfundsindsats eller en befolkningsudvikling. Det er helt nødvendigt, at samfundet har klare og stærke regler for brug af jord, så anvendelsen sker ud fra et samfundshensyn i bredeste betydning.

Lovforslaget om by- og landzoner, fulgt